

Hồi 7

Họa thượng thân lai

Bình rượu đang đối diện với hấn , hấn đã thấy nhưng không thể dùng bình rượu này để bịt miệng mình . Vì miệng của hấn đã bị một vật khác bịt lại , một vật vừa thơm lại vừa mềm . Đa số đàn ông lúc bị vật đó bịt miệng thông thường cũng chỉ có một cách phản ứng . Một cách phản ứng của trẻ con . Nhưng Yến Thập Tam lại có phản ứng khác . Hấn có một phản ứng như đang bị một con rắn độc chui vào miệng , một con rắn độc, rất độc . Đó là một phản ứng khác thường làm người ta mất vui . Tiết Khả Nhân mất vui đến nỗi giận , trề môi :

- Ta có độc ?
- Hình như là không có .
- Người có ?
- Chắc cũng không .
- Thế người sợ gì ?
- Chẳng qua muốn biết một việc .
- Việc gì ?
- Ta chỉ muốn biết thật ra nàng muốn ta làm gì ?
- Người nghĩ rằng ta đối xử với người như thế chỉ vì muốn nhờ người làm việc à ?

Yến Thập Tam cười cười . ý nghĩa của cười cười là thừa nhận . Tiết Khả Nhân nổi giận , nổi giận thực sự . Nhưng rất tiếc giận một mình mình ra gì cho nên cuối cùng nàng đã nói thật . Nàng nói :

- Thật ra đấy không phải là lần đầu tiên ta bỏ trốn , ta bỏ trốn bảy lần .

- ô !

- Người đoán xem ta bị bắt về bao nhiêu lần ?

Yến Thập Tam không cần suy nghĩ :

- Bảy lần .

Tiết Khả Nhân thở dài :

- Người của Hạ Hầu Tinh không có bản lãnh gì khác , chỉ có một bản lãnh lớn nhất .

- ô !

- Cho dù ta trốn ở đâu , hãn cũng có bản lãnh để bắt ta về .

- Bản lãnh khá đấy .

- Cho nên lần này , trước sau gì hãn cũng tìm được ta . Rất may lần này lại khác .

- Sao lại khác ?

- Lần này lúc hãn tìm được ta , ta đã là người của người .

Nàng không để cho Yến Thập Tam phủ nhận , giải thích tiếp :

- ít ra hãn cũng nghĩ rằng ta đã là người của người .

Yến Thập Tam không cười nhưng cũng không hề phủ nhận . Cho dù ai thấy họ trong tình trạng như vậy cũng không thể có cách nghĩ khác . Tiết Khả Nhân :

- Con người hãn có một bản lãnh khác , hãn rất hay ghen .

Bản lãnh này thường có ở những người đàn ông .

Tiết Khả Nhân :

- Cho nên nếu hãn thấy chúng ta trong tình trạng như vậy chắc chắn hãn sẽ giết người .

Yến Thập Tam cũng đồng ý .

- Nếu có kẻ khác muốn giết ngươi , nhất định phải giết ngươi , ngươi tính sao ?

Nàng lại trả lời dùm hắn :

- Đương nhiên ngươi chỉ còn cách giết hắn .

Yến Thập Tam thở dài . Bây giờ thì hắn đã hiểu rõ ý của nàng . Tiết Khả Nhân dịu dàng :

- Nhưng ngươi cũng không cần thở dài vì suy ra ngươi chẳng lỗ lãi gì , có rất nhiều đàn ông chỉ vì một người đàn bà như ta mà cam tâm đi giết người .

- Ta tin chắc có nhiều đàn ông như thế nhưng ta ...

- Người cũng thế thôi .

- Sao nàng biết ta cũng như thế ?

- Vì đến lúc đó ngươi không còn cách chọn lựa khác .

Nàng ôm cổ hắn :

- Đến lúc đó, ngươi không giết chết hắn , hắn cũng sẽ giết ngươi cho nên bây giờ ...

Nàng không nói tiếp không phải vì có một vật gì bịt miệng nàng lại mà là vì miệng của nàng đã bị lại miệng của Yến Thập Tam . Lần này Yến Thập Tam không xem nàng như rắn độc nữa , hình như hắn đã nghĩ thông suốt . Rất tiếc đúng lúc đó , con ngựa kéo xe bỗng hí lên kinh hãi . Hắn sợ hãi quay đầu lại thì liền thấy ở ngoài cửa sổ một bánh xe từ xe ngựa của họ lăn ra phía trước . Chính là bánh xe của chiếc xe ngựa mà họ đang đi .

Đang lúc hắn nhìn thấy chiếc bánh xe lăn đi , xe ngựa của họ đã đâm vào bên đường , ngã xuống . Lúc xe ngựa ngã xuống thì cửa sổ ngựa lên trời . Một người đang đứng ở trên lạnh lùng nhìn họ với khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng với cặp mắt đầy oán hận .

Tiết Khả Nhân thở dài :

- Ta đã nói hắn có bản lĩnh mà .

- Đúng như vậy .

Hạ Hầu Tinh là thế gia đệ tử . Thế gia đệ tử thông thường có rất nhiều gia giáo . Cho nên dù muốn gọi người ta " xéo " thông thường cũng chỉ nói " mời " . Nhưng dù bất cứ một người nào cũng có lúc kém phong độ , bây giờ Hạ Hầu Tinh rõ ràng đã đến lúc đó . Bây giờ hắn không còn nhảy lên chửi mắng , thật ra đã rất khó tả . Hắn chỉ nói :

- Tiện nhân , xéo ra đây .

Tiết Khả Nhân lại rất nghe lời , kêu nàng ra , nàng liền ra ngay . Trên mình nàng không có một tác vải . Hạ Hầu Tinh run rẩy quát :

- Không được bước ra .

Tiết Khả Nhân thở dài :

- Người biết ta lúc nào cũng nghe lời của người nhưng bây giờ người vừa gọi ta xéo ra lại không cho ta ra , ta biết làm sao bây giờ ?

Khuôn mặt trắng trẻo của Hạ Hầu Tinh đã giận đến phát tím , tay chỉ Yến Thập Tam :

- Người .... người ... người .

Hắn đã là một người không khéo ăn nói , bây giờ vừa giận vừa run nên nói không ra lời .

Tiết Khả Nhân :

- Xem chừng hắn gọi người xéo ra đấy ?

Yến Thập Tam :

- Chắc chắn không phải .

- Không phải ?

- Vì ta không phải là tiện nhân , cũng không biết xéo .

Hắn mỉm cười nói tiếp :

- Ta biết Hạ Hầu công tử là người có gia giáo , nếu hắn muốn ta bước ra chắc chắn sẽ khách sáo mà nói chữ mời .

Khuôn mặt của Hạ Hầu Tinh lại từ tím chuyển sang trắng bệch , hai tay chấp lại :

- Mời , mời , mời , mời ...

Hắn nói ra một hơi mười chín chữ "mời" .

Yến Thập Tam đã bước ra, hắn vẫn không ngừng nói .

Yến Thập Tam cười :

- Người định mời ta làm gì ?

Hạ Hầu Tinh :

- Ta mời người đi châu Diêm Vương .

***

Trên mặt đường , xa xa đậu một chiếc xe ngựa , trên cửa xe có tiêu hiệu của Hà Hầu thế gia . Một đứa trẻ và người đánh xe ngồi ở hàng ghế phía trước đang nhìn Yến Thập Tam . Người đánh xe là một ông lão tóc bạc trắng , vừa ốm vừa nhỏ người , làm nghề này cũng chắc khá lâu năm , lúc đánh xe chắc chắn không thua bọn thanh niên . Đứa trẻ tay chân linh hoạt , chắc cũng từng luyện võ công . Nhưng họ chắc không có cách nào giúp được Hạ Hầu Tinh cho nên Yến Thập Tam chỉ cần đối phó một mình Hạ Hầu Tinh . Về vấn đề này , Yến Thập Tam cảm thấy yên tâm . Hạ Hầu Tinh tay không dễ dàng đối phó , thanh Thiên Xà Kiếm của hắn là một binh khí rất lợi hại . Nhưng Yến Thập Tam không lo ngại chút nào . Hắn chỉ cảm thấy việc này có một chút gì không xuôi . Tuy hắn đối với Hạ Hầu Tinh , trăm ngàn con rắn độc đã như " Mãn Thiên Ngân Vũ " mà giáng xuống . Đúng ra hắn có thể dùng bất cứ chiêu nào trong " Đoạt Mệnh Thập Tam Kiếm " để phá giải chiêu này . Nhưng trong chớp mắt hắn bỗng có một suy nghĩ kỳ lạ . Tào Bạng có thể dùng Quạ đen để thử kiếm , tại sao ta không thừa cơ hội này để thử uy lực chiêu kiếm của Tam thiếu gia ? Đúng lúc hắn bắt đầu có ý nghĩ đó , kiếm chiêu của hắn đâm đâm ra tự nhiên như một làn gió , diêm lệ như ánh hoàng hôn . Quả thực hắn đang sử dụng chiêu kiếm của Tam thiếu gia cho dù không thuần thục cho lắm . Ngay cả lúc hắn sử dụng cũng không cảm giác được uy lực của nó . Hắn lập tức cảm thấy được . Sự công kích như rắn độc của Hạ Hầu Tinh bỗng chốc hóa giải dưới làn kiếm qua như gió thoảng , như những

cành liễu bị rối loạn bởi gió xuân , như băng tuyết chảy tan dưới ánh mặt trời . Người của Hạ Hầu Tinh văng ra bảy , tám trượng rơi xuống mui chiếc xe ngựa của chính hắn. Chính Yến Thập Tam cũng cảm thấy sợ hãi. Lão đánh xe đang chăm sóc cho Hạ Hầu Tinh, đứa trẻ đang trừng mắt nhìn hắn một cách sợ hãi . Tiết Khả Nhân thở dài, vừa thở dài vừa mỉm cười, thở dài là giả, mỉm cười là thật . Nụ cười rất ngọt ngào :

- Không ngờ kiếm pháp của ngươi còn khá hơn trong tưởng tượng của ta .

Yến Thập Tam vừa cười vừa thở dài:

- Ta thật không ngờ .

Cái thở của hắn không giả nhưng nụ cười lại là cười gượng . Hắn biết nếu sử dụng " Đoạt Mệnh Thập Tam Kiếm " bất luận chiêu nào không có uy lực như vậy .

- Nếu không có sự chỉ điều của Mộ Dung Thu Dịch , hắn làm sao hóa giải được chiêu kiếm này ? Bây giờ cho dù hắn đánh bại được Tam thiếu gia , sự thắng lợi đó có âm mưu gì ? Yến Thập Tam thấy trong lòng rối bời thu kiếm vào vỏ . Hắn không còn chú ý đến Hạ Hầu Tinh nữa . Không ngờ lúc hắn ngừng đầu lên Hạ Hầu Tinh đã đứng trước mặt hắn , lạnh lùng nhìn hắn . Yến Thập Tam thở dài :

- Ngươi còn muốn gì ?

- Mời .

- Còn muốn mời ta đi châu Diêm Vương à ?

Lần này , Hạ Hầu Tinh bình tĩnh lạnh lùng :

- Chiêu kiếm vừa rồi của các hạ quả đúng là kiếm pháp thiên hạ vô song .

Yến Thập Tam không thể phủ nhận . Đây không những là câu nói thật là , cũng là câu nói khen ngợi nhưng nghe rồi trong lòng hắn lại không cảm thấy thoải mái . Tại vì đó không phải là kiếm pháp của hắn . Hạ Hầu Tinh lại tiếp :

- Tại hạ đến đây cũng vì muốn lãnh giáo lại chiêu kiếm vừa rồi của các hạ .

- Ngươi muốn lãnh giáo một lần nữa à ?

- Đúng .

Yến Thập Tam cười . Đó đương nhiên không phải là cười thật cũng không phải là cười lạnh lùng , càng không phải là cười gượng . Nụ cười đó chẳng qua là để che đậy những suy nghĩ của hắn .

- Tiểu tử này ngang thật dám đến để lãnh giáo chiêu kiếm đó nếu không phải là điên thì chắc cũng biết cách hóa giải .

- Hắn xem ra cũng không dám điên .

- Chẳng lẽ hắn đã nghĩ được cách hóa giải ? Mà còn nắm chắc phần thắng .

Yến Thập Tam đã động lòng . Thật ra hắn rất muốn biết trên đời này có cách hóa giải nào khác không . Hạ Hầu Tinh đang đợi hắn trả lời . Yến Thập Tam chỉ nói một chữ :

- Mời .

Vừa nói dứt , Hạ Hầu Tinh đã ra tay , Thiên Xà Kiếm lại biến thành Mãn Thiên Ngân Vũ đang bay múa . Chiêu này hình như là hư chiêu . Yến Thập Tam nhìn ra nên không để ý . Cho dù đối phương sử dụng hư chiêu hay thực chiêu cũng thế , chiêu kiếm của Tam thiếu gia cũng có thể đối phó . Lần này hắn sử dụng thuần thực hơn . Ngay lúc hắn xuất ra , bắt đầu biến hóa thì một tiếng " crắc " , Mãn Thiên Ngân Vũ hợp thành một thanh kiếm . Kiếm quang ngưng lại , một chiêu đâm ra . Một chiêu đơn giản , đơn giản mà thô thiển nhưng lại đâm ngang chỗ hở duy nhất trong chiêu kiếm của Tam thiếu gia . Yến Thập Tam thực sự sợ hãi . Cách hóa giải này của Hạ Hầu Tinh sao giống Yến Thập Tam cách hóa giải của hắn đã sử dụng trước mặt Mộ Dung Thu Dịch . Bây giờ hắn đang sử dụng chiêu kiếm của Tam thiếu gia nhưng Hạ Hầu Tinh lại sử dụng chiêu hóa giải do hắn nghĩ ra để giết hắn . Bây giờ kiếm pháp của hắn đã khởi động không thể thay đổi được nữa , không lẽ hắn lại bại dưới chiêu kiếm do chính mình nghĩ ra ? Hắn không chết . Hắn biết rõ chỗ hở trong chiêu kiếm kiếm mình đang sử dụng , biết rõ chiêu kiếm của đối phương là một đòn trí mạng . Nhưng lúc chiêu kiếm của đối phương vừa đâm tới , chiêu kiếm mà hắn đang sử dụng lại có biến hóa . Biến hoá một cách ngay cả hắn không ngờ được là cách biến hóa này không phải do hắn nghĩ ra . Đó là biến hóa trong biến hóa của kiếm . Cũng như thác nước trên cao , lúc chao xuống , người rõ ràng thấy có một chỗ hở trong đó nhưng nếu người đưa tay vào chỗ hở đó thì chỗ hở đó đã bị nước tràn ngập tự bao giờ . Một tiếng tiếng " tung " . Thiên Xà Kiếm đã gãy , gãy thành trăm ngàn mảnh nát vụn , người của Hạ Hầu Tinh lại bị văng xa , văng xa hơn nữa . Lúc này lão đánh xe cũng hoảng sợ nhìn hắn , quên cả chăm sóc cho Hạ Hầu Tinh .

này Tiết Khả Nhân không những cười mà còn vỗ tay nữa . Nhưng lần này trái tim của Yến Thập Tam lại chìm xuống , chìm xuống đáy hồ lạnh ngắt . Bây giờ hắn mới hiểu , chỗ hử trong chgiêu kiếm của Tam Thiếu gia đâu phải là chỗ hử . Bây giờ hắn mới hiểu rõ trên đời này không có ai hóa giải được chiêu kiếm này . Chắc chắn không có ai . Nếu hắn muốn hóa giải tức là tự tìm cái chết . Tào Băng đã đi , hắn sẽ chết chắc . Nếu hóa giải được chiêu kiếm đó là quang vinh , nếu không hóa giải được thì người chết cũng phải là hắn .

Hạ Hầu Tinh nằm dưới đất vẫn chưa dậy được , hai mép còn rỉ máu . Lão đánh xe và đưa trẻ sợ hãi đến ngăn ngõ . Nhưng con ngựa kéo xe vẫn còn đứng vững vàng , bất cứ ai cũng nhìn ra được đó là một con ngựa tốt được huấn luyện kỹ càng . Hắn muốn cướp con ngựa đó . Hắn phải vội đến Thân Kiếm Sơn Trang cho dù đến để chết hắn cũng phải đến . Hắn chắc chắn không thể để Tào Băng chết cho mình . Bởi vì hắn là người giang hồ . Người giang hồ cũng có cách suy nghĩ riêng biệt của họ . Đúng lúc đó , hắn nghe một tiếng hí . Một kẻ bụi đời ăn mặc đơ dáy rách rưới , mình hắn vừa đơ lại vừa hôi từ trong rừng đi ra đang không ngừng ho . Lúc này cả họ đều không thấy người này . Hắn đi rất chậm , đang ho dữ dội . Hắn hình như không thấy cuộc ác đấu kinh thiên động địa lúc này . Hắn cũng hình như không thấy tất cả những người đang hiện diện ở đây . Một mỹ nữ khỏa thân , một nửa thân hình lộ ra ngoài cửa sổ một chiếc xe ngựa . Hắn không thấy . Một tuyệt đại kiếm khách , trong tay còn nắm chặt thanh kiếm còn sát khí hắn cũng không nhìn thấy . Trong mắt hắn hình như chỉ thấy có một người : lão đánh xe vừa ốm lại vừa nhỏ .

Lão đánh xe hoảng sợ đến co rúm thân mình lại , đang không ngừng run rẩy . Kẻ bụi đời vẫn không ngừng ho và từ từ bước đến trước xe ngựa , bỗng nhiên đứng lại . Lão đánh xe càng hoảng sợ , rụt rè nhìn hắn . Hắn đã ngừng ho , tươi cười nói với lão đánh xe :

- Khỏe .

Lão đánh xe :

- Khỏe . Khỏe cái gì ? Cái gì khỏe ?

Kẻ bụi đời :

- Người khỏe chứ ?
- Ta khỏe chỗ nào ?
- Người chỗ nào cũng khỏe .

Lão đánh xe gượng cười , chưa kịp mở miệng , kẻ bụi đời lại tiếp :

- Lúc này nếu chính người ra tay thì giờ đây chắc người kia chết rồi . Vừa dứt câu nói , hắn lại tiếp tục ho , chậm chạp bước đi . Lão đánh xe hoảng sợ nhìn hắn , mọi người đều hoảng sợ nhìn hắn . Hình như đều không hiểu hắn nói gì . Yến Thập Tam hình như hiểu ra điều gì , vừa muốn đuổi theo để hỏi rõ nhưng hắn đã mất dạng . Tuy hắn đi rất chậm nhưng trong chớp mắt đã mất dạng , ngay cả tiếng ho cũng không còn nữa . Tiết Khả Nhân lẩm nhẩm :

- lạ thật , người này trông rất quen mặt .

Lão đánh xe cũng lẩm bẩm :

- Kỳ lạ , người này muốn nói gì ?

Yến Thập Tam bước tới trước mặt lão :

- Những gì hắn nói với người khác có thể không hiểu nhưng ta hiểu .

Lão đánh xe :

- ô !
- Không những ta hiểu , người cũng hiểu .

Lão đánh xe im lặng nhìn hắn với ánh mắt kinh ngạc .

Yến Thập Tam :

- Hai mươi năm trước đây , cao thủ mạnh nhất của Hồng Vân Cốc đâu phải là trang chủ bây giờ Hạ Hầu Trọng Sơn .

Lão đánh xe :

- Không phải lão trang chủ thì là ai ?
- Là bào đệ của hắn , Hạ Hầu Phi Sơn .
- Nhưng mà ...

- Nhưng hai mươi năm trước Hạ Hầu Phi Sơn bỗng nhiên mất tích đến bây giờ không ai biết tung tích của hắn .

Lão đánh xe thở dài :

- Chỉ sợ nhị gia đã chết lâu rồi .

- Trong giang hồ đều nghĩ rằng hắn đã chết , bây giờ ta mới biết hắn chưa chết .

- Nhị gia hiện đang ở đâu ?

- ở đâu .

Hắn nhìn vào cặp mắt của lão đánh xe nói từng tiếng :

- Người chính là Hạ Hầu Phi Sơn .

***

Một đêm buông xuống , gió càng lạnh . Lão đánh xe co ro lúc này giờ lại đứng thẳng người .

Yến Thập Tam :

- Cách đây hai mươi năm , người có dịp gặp gỡ với Đoạt Mệnh Thập Tam Kiếm .